

zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

'22
SEZONA 23.

KONCERT NA DAR
Povodom obilježavanja

30 GODINA
diplomatskih odnosa
Republike Hrvatske
i Republike Čilea

Petak 23.9.2022.

LISINSKI / 19:30

KONCERT IZVAN PRETPLATE

RODOLFO SAGLIMBENI dirigent
LUIS ALBERTO LATORRE klavir

Lutosławski / Solovera / Čajkovski

PROGRAM

Witold Lutosławski: Koncert za klavir i orkestar	27'
Aliocha Solovera: Tramas Discontinuas	11'
Petar Iljič Čajkovski: Tema s varijacijama (IV. stavak) iz Suite br. 3, op. 55	21'

KONCERT NA DAR LJUBITELJIMA ZAGREBAČKE FILHARMONIJE - 30 GODINA DIPLOMATSKIH ODNOSA REPUBLIKE ČILEA I REPUBLIKE HRVATSKE

Krajem svibnja 2022. godine, u povodu Dana državnosti Republike Hrvatske, Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Čileu organiziralo je koncert **Čile i Hrvatska ujedineni u glazbi** koji se održao u Gradskom kazalištu *Las Condes*. Ovaj koncert rezultat je opsežne suradnje VRH Santiago i Ministarstva vanjskih poslova Čilea, Uprave za kulturu u povodu obilježavanja tridesete godišnjice uspostave diplomatskih odnosa između Čilea i Hrvatske. Koncert "Čile i Hrvatska ujedineni u glazbi" u Santiagu izveo je **Nacionalni simfonijski orkestar Čilea** pod ravnanjem šefa dirigenta Zagrebačke filharmonije, maestra **Dawida Runtza**, a kao solist nastupio je **Nikša Bobetko**, vođa dionice kontrabasa.

Na večerašnjem koncertu u Zagrebu Zagrebačkom filharmonijom ravnat će stalni dirigent Nacionalnog simfonijskog orkestra Čilea, maestro **Rodolfo Saglimbeni**, a kao solist nastupit će renomirani čileanski pijanist **Luis Alberto Latorre**.

Koncert će se održati u prigodi čileanskog nacionalnog praznika (*Fiestas Patrias*).

*Koncert se održava u suradnji s Veleposlanstvom Republike Čile u Republici Hrvatskoj

www.zgf.hr [f](#) [@](#) [zgfilharmonija](#)

RODOLFO SAGLIMBENI *dirigent*

Od trenutka kad se vratio u Južnu Ameriku 1987. godine, maestro **Rodolfo Saglimbeni** prepoznat je kao jedan od vodećih tamošnjih dirigenata. Šest je godina bio pomoćni dirigent Simfonijskog orkestra Venezuele, da bi tu funkciju napustio kako bi mogao raditi na razvoju jednoga od najvažnijih glazbenih projekata svoje domovine, kao umjetnički direktor Simfonijskoga orkestra *Gran Mariscal de Ayacucho*. Bio je i pomoćni dirigent orkestra *Caracas Sinfonietta* te česti gost dirigent simfonijskih orkestara diljem zemlje, uključujući onaj Opere *Teresa Carreño*. Rođen 1962., glazbu je studirao u Venezueli i na Kraljevskoj muzičkoj akademiji u Londonu; studirao je u klasi Colina Mettersa, Georgea Hursta i Johna Carewea. Polazio je i razred Franca Ferrare na Akademiji *Santa Cecilia* u Rimu. Godine 1985. bio je drugoplasirani, ujedno i najmlađi sudionik Međunarodnoga dirigentskog natjecanja u Besançonu u Francuskoj.

Kao gost dirigent ravnao je Orkestrom grada Besançona, Orkestrom Radiotelevizije Luksemburga, orkestrima i ansamblima Kraljevske muzičke akademije, Zborom *Philharmonia*, Haydnovim komornim orkestrom iz Londona, a bio je i gost dirigent regionalnih i nacionalnih simfonijskih orkestara SAD-a, Španjolske, Portorika, Argentine, Čilea, Brazila, Kolumbije, Omana, Urugvaja, Perua i El Salvadora, uključujući nekoliko gostovanja u svjetski poznatom Kazalištu *Colón* u Buenos Airesu. Zahvaljujući bogatu iskustvu koje je stekao kao profesor dirigiranja, postao je promotor važnih događaja u Latinskoj Americi. Godine 1990. imenovan je profesorom dirigiranja na Ljetnoj glazbenoj školi Canford-Sherborne u Ujedinjenom Kraljevstvu. Od 2013. ravnatelj je toga međunarodnog centra za studij orkestralnog dirigiranja. Saglimbenijev opsežni repertoar uključuje simfonijsku glazbu, operu i balet. U Venezueli i drugim dijelovima Južne Amerike premijerno je izveo važna djela Stravinskog, Weilla, Bernsteina, Gershwinu te Messiaenovu Simfoniju *Turangalila*. Dirigirao je na festivalima u Venezueli, Čileu i u Ujedinjenom Kraljevstvu, a sudjelovao je i na turneji po Španjolskoj 1992. sa Simfonijskim orkestrom *Simón Bolívar* te po Njemačkoj i Argentini sa Simfonijskim orkestrom Caracasa. Njegove snimke na CD-u, radiju i televiziji kreću

se od Beethovenove *Devete simfonije* do djela venezuelanskih skladatelja te glazbe za filmove i kazalište. Njegovi koncerti redovito se prenose na nacionalnom radiju i televiziji te diljem Južne Amerike. Bio je profesor dirigiranja na Sveučilišnom institutu za glazbene studije (IUDEM) u Caracasu. Godine 1989. primio je Nagradu za najboljeg dirigenta godine te nacionalni orden *José Félix Ribs* koji dodjeljuje Vlada Venezuele. Godine 1997. dodijeljena mu je stipendija *Kennedy Centera* iz Washingtona. Talijanska ga je vlada imenovala počasnim profesorom Nacionalnog sveučilišta za umjetnosti u Venezueli te mu je dodijelila orden reda *Stella d'Italia*. Godine 1993. imenovan je stručnim suradnikom Kraljevske muzičke akademije u Londonu, a 2001. glazbenim ravnateljem Opere *Teresa Carreño* u Caracasu. Godine 2003. izabran je za umjetničkog ravnatelja Simfonijskog orkestra Caracasa, a od 2015. do 2021. bio je umjetnički ravnatelj Simfonijskog orkestra Nacionalnog sveučilišta regije Cuyo u provinciji Mendoza u Argentini. Godine 2020. izabrani je za stalnog dirigenta Nacionalnog simfonijskog orkestra Čilea, jedne od vodećih i najstarijih glazbenih institucija Južne Amerike.

LUIS ALBERTO LATORRE *klavir*

Čileanski pijanist studirao je na Umjetničkoj akademiji Čileanskog sveučilišta pod vodstvom profesora kao što su, između ostalih, Inés Santander, Margarita Herrera, Cirilo Vila i Federico Heinlein. Studij je nastavio kod profesora Alfonsa Montecina na Sveučilištu Indiana u Bloomingtonu u Sjedinjenim Američkim Državama.

Sudjelovao je u više međunarodnih sezona u različitim zemljama kao što su Italija, Austrija (Beč), Njemačka, Japan, Kina, Koreja itd. Član je Nacionalnog simfonijskog orkestra Čilea na poziciji pijanista solista.

Osim toga, predaje u raznim glazbenim institucijama u zemlji, a trenutačno je profesor komorne glazbe i klavira za glazbu 20. stoljeća na Institutu za glazbu Umjetničke akademije Papinskog katoličkog sveučilišta u Čileu.

Od 2010. zajedno s pijanisticom Tamarom Buttinghausen dio je klavirskog dua TALA. Godine 2013. u suradnji s Adolfom Floresom, ravnateljem Radija *Beethoven*, uspostavio je godišnje Natjecanje mladih čileanskih pijanista *Toca el Cielo*.

Godine 1981. osvojio je prvo mjesto na Latinoameričkom pijanističkom natjecanju *Teresa Carreño* u Caracasu u Venezueli. Dobitnik je Nagrade

Društva skladatelja Čilea koja mu je 2000. dodijeljena kao priznanje za rad u proučavanju i izvođenju čileanske glazbe.

Dobitnik je i nagrade Kruga glazbenih kritičara za glazbena ostvarenja godine 2012. za interpretacije *Prvog klavirskog koncerta* S. Prokofjeva u dvorani Čileanskog sveučilišta te skladbe *Días de Campo* Alfonsa Leteliera u Gradskom kazalištu Santiago de Chilea. Dobitnik je nagrade *Domingo Santa Cruz* za 2014. godinu Čileanske akademije umjetnosti Čileanskog instituta kao priznanje za zapaženu karijeru i izvanredni doprinos poznavanju suvremene čileanske i strane glazbe.

Primio je nagradu *Premio a la Música Nacional Género Doctor "Presidente de la República"* 2016. godine, kojom je odano priznanje njegovu doprinosu poučavanju i širenju čileanskih glazbenih djela u zemlji i u inozemstvu. Dobitnik je nagrade Kruga glazbenih kritičara 2018. za glazbena ostvarenja godine, koju je zaslužio interpretacijom *Koncerta za klavir - Uskrsnuće* K. Pendereckog s maestrom Maximilianom Valdésom i Simfonijskim orkestrom Gradskog kazališta Santiago de Chilea.

www.zgf.hr   [zgfilharmonija](#)

O djelu Tramas Discontinuas

Aliocha Solovera (1963., Santiago, Čile), skladatelj čileansko-hrvatskih korijena, studirao je na Muzičkoj akademiji u Ljubljani i Visokoj školi za glazbu u Beču. Od 1987. njegova djela izvode se na mnogim značajnim koncertnim podijima u više od 16 zemalja. Trenutačno djeluje kao redoviti profesor kompozicije na Umjetničkom odsjeku Čileanskog katoličkog sveučilišta.

Djelo *Tramas Discontinuas* nastalo je 2012. na narudžbu maestra Nicolása Raussa i Simfonijskog

orkestra Sveučilišta u Santiagu (USACH). Nakon praizvedbe skladba je zabilježila brojne izvedbe u sezonama čileanskih orkestara *Orquesta de Cámara de Chile*, *Orquesta Filarmónica de Temuco* i *Orquesta Sinfónica de La Serena*. Naziv djela asocira na tradicionalnu tkalačku tehniku, što se u glazbenom smislu odražava u stalnom preklapanju melodijskih slojeva, kao i u aspektima formalne simetrije.

*Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.